

ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ. Гл. 2.

26. Понеже, братие, виждате ваше-то призваніе, че изъ между васъ нѣма по плѣть мнозина мудри, нито мнозина силни, нито мнозина благородни;

27. Но Богъ избра безумны-тѣ на свѣтъ-тѣ, да посрами мудры-тѣ, избра пакъ Богъ немощны-тѣ на свѣтъ-тѣ, да посрами силны-тѣ;

28. Още и худородны-тѣ на свѣтъ-тѣ и уничожены-тѣ избра Богъ, и тѣзи които не сѫ нищо, за да съсыпе които сѫ ильщо;

29. Да ся не похвали прѣдъ него ни една плѣть.

30. А вы сте отъ него въ Христа Іисуса, който станѫ за настъ отъ Бога мудрость, и правда, и освященіе, и искупуваніе;

31. Тый що, споредъ както е писано: Който ся хвали, съ Господа да ся хвали.

ГЛАВА 2.

1. И азъ, братие, когато дойдохъ при васъ, дойдохъ не съ прѣвъсходство-то въ слово или въ мудрость, да ви възвѣстѣ свидѣтелство-то Божie.

2. Защото рѣшилъ бѣхъ да не знаѣж между васъ нищо друго, освѣтъ Іисуса Христа, и него распѣтъ.

3. И азъ при васъ бѣхъ немощенъ, въ страхъ и въ голѣмо трепераніе;

4. И слово-то ми и проповѣдь-та ми не бывахъ съ думы убѣдителни отъ человѣческї мудрость, но съ доказателство отъ Духъ и силѫ;

5. За да бѫде вѣрованіе-то ви не чрѣзъ человѣческї мудрость, но чрѣзъ силѫ Божиѧ.

6. А говоримъ мудрость между съвршенны-тѣ; но не мудрость отъ тойзи вѣкъ, нито отъ господари-тѣ на тойзи вѣкъ, които прѣминуватъ;

7. Но говоримъ въ тайни прѣмудрость-тѣ Божиѧ, скрытѣ-тѣ, които Богъ отъ прѣди вѣкъ е прѣдопрѣдѣлилъ за нашъ славѣ;